

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.506 van 9 december 2014
in de zaak A. 213.837 /XIV-35.970**

In zake: Steve NAUWELAERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frederik Van Vreckem
kantoor houdend te 1500 Halle
Minderbroederstraat 3-5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 september 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Justitie van 24 juli 2014 “inzake het beroep van de heer Steve Nauwelaers tegen het besluit van de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant dd. 22 november 2013”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 december 2014.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frederik Van Vreckem, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker bezit verschillende vergunde en geregistreerde vuurwapens.

3.2. Verzoeker dient een aanvraag in voor drie bijkomende wapenvergunningen, waaronder het bezit van een lang wapen met getrokken loop, merk Steyr, model/type STG 58, kaliber .308 Winchester. Als wettige reden voor zijn wapenbezit voert hij het sportief en recreatief schieten aan.

Op 22 november 2013 weigert de gouverneur van Vlaams-Brabant de vergunning voor het bezit van het voornoemde wapen.

3.3. Verzoeker stelt tegen deze beslissing administratief beroep in bij de Federale Wapendienst.

In het raam van deze beroepsprocedure wordt verzoeker uitgenodigd om zijn argumenten met betrekking tot een eventuele weigering van zijn vergunningsaanvraag en een mogelijke intrekking van zijn vergunningen en zijn recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens aan de Federale Wapendienst kenbaar te maken. Verzoeker dient zijn verweer in.

3.4. Op 24 juli 2014 verwerpt de minister van Justitie het beroep van verzoeker tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 22 november 2013. De minister beslist bovendien de vergunningen en het recht van verzoeker tot het voorhanden hebben van vuurwapens in te trekken.

Dit is de bestreden beslissing.

In de bestreden beslissing wordt bepaald dat verzoeker binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing zijn vuurwapens ofwel in bewaring dient te geven bij een erkend persoon of deze dient over te dragen aan een persoon die gemachtigd is deze wapens voorhanden te houden, ofwel ervan afstand dient te doen bij de lokale politie van zijn verblijfplaats, ofwel de wapens dient te laten neutraliseren bij de Proefbank te Luik.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat hij zijn wapens waarvan hij eigenaar is, in bewaring moet geven, waardoor hij die momenteel niet meer bezit en er niet meer mee aan recreatief en sportief schieten kan doen. Hierdoor is het beroep spoedeisend “gezien de behandeling van de zaak en meer bepaald de uitspraak van het beroep tot nietigverklaring nog verscheidene jaren zal duren gelet op de normale duurtijd alvorens een uitspraak wordt bekomen in de procedure tot nietigverklaring”. Bij gebreke aan schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zijn volgens verzoeker zijn eigendomsrechten geschonden. Tot slot stelt verzoeker dat het aangevoerde middel gegrond is.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over

de zaak die haar [hem] wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. De enkele omstandigheid dat verzoeker door de inbewaringgeving van zijn wapens er niet meer mee aan recreatief en sportief schieten kan doen, toont niet aan dat verzoeker in omstandigheden verkeert die van dien aard zouden zijn dat hij het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten. Wat de aangevoerde schending van het eigendomsrecht betreft, volstaat een uiteenzetting, beperkt tot een louter abstracte verklaring, zonder nadere illustratie of “bijzondere gebeurtenis” en zonder ook maar enig licht te doen schijnen op de onherroepelijke aard van de in algemene termen aangevoerde schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte, evenmin om de spoedeisendheid aan te tonen. Voorts volstaat, zoals hiervoor is vastgesteld, de (beweerde) vaststelling dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure “nog verscheidende jaren” duurt, op zich niet om de spoedeisendheid te verantwoorden. Tot slot is de omstandigheid dat - naar verzoeker betoogt - het middel gegrond zou zijn, geen grond om te besluiten tot het bestaan van spoedeisendheid. De gegrondheid – minstens de ernst - van de middelen en de spoedeisendheid zijn immers afzonderlijke, cumulatief te vervullen voorwaarden.

Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker geenszins aantoon het resultaat van het annulatieberoep niet te kunnen afwachten.

Conclusie

8. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen december tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Geert Debersaques